

เรื่องเสร็จที่ ๑๓๒/๒๔๗๘

ที่ ๙๒๓/๒๒๗๘

คณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๗ มีนาคม ๒๔๗๘

เรื่อง บริษัทรถไฟผู้รับอนุญาตเก็บค่าระวางจากราชการไม่เสมอภาคกัน

จาก เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถึง เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด้วยได้รับหนังสือกระทรวงเศรษฐการ ถึงประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ น. ๓๗๕๗/๒๔๗๘ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ศกนี้ ขอรื้อคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าสมควรจะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวงเพียงใดหรือไม่ จึงจะควบคุมถึงเรื่องของบริษัทรถไฟบางบัวทองจำกัดเก็บค่าระวางจากราชการไม่เสมอภาคกัน กรรมการร่างกฎหมายได้ประชุมตรวจพิจารณาเรื่องที่กล่าวข้างต้นนั้นเสร็จแล้ว จึงได้จัดทำบันทึกความเห็นขึ้นฉบับหนึ่ง และได้ส่งบันทึกนั้นไปให้กระทรวงเศรษฐการทราบแล้ว

โดยเหตุที่เรื่องนี้ไม่ได้ผ่านทางกรมเลขาธิการฯ ตามระเบียบว่าด้วยเรื่องการขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความในกฎหมายต่าง ๆ ฉะนั้นตามมติของคณะรัฐมนตรีคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงขอเสนอสำเนาหนังสือกระทรวงเศรษฐการ และบันทึกของกรรมการร่างกฎหมายมาเพื่อทราบพร้อมกับหนังสือนี้อย่างละ ๑ ฉบับ บันทึกของกรรมการร่างกฎหมายที่ส่งมานี้เป็นภาษาอังกฤษอย่างเดียวกับที่ส่งไปให้กระทรวงเศรษฐการ ถ้าต้องการเป็นภาษาไทย ก็จะต้องรอเป็นการชักช้า และงานแปลทางคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ยังมีอยู่อีกมาก

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) เตือน บุณนาค

นายเตือน บุณนาค

Note
On the collection of unequal fees by a Concessionaire of Railways.

The question submitted to the Krisdika by letter No. น 3757/2478 dated 7th. December 1935 concerns the unequal freights which are claimed by a Concessionaire of Railways from his customers (Bang Bua Thong Railway Company Limited).

The Krisdika (Sub-Committee No. III) concur with the opinion of the Board of Railway Controllers, namely that a Railway Concessionaire is not forbidden by law to collect from his customers freights which are unequal, - especially when no fees is in excess of the maximum Scale fixed and which may be communicated to the Board under section 116 of the Law on Organization of Railways and Highways B. E. 2464.

The practice may be considered as a legitimate practice of trade, since it appears from the information given that the Concessionaire makes a point to favour by reduction of tariff merchants who use the railway in certain conditions which are beneficial to the Concessionaire. It is not unfair competition to grant better conditions to persons who themselves favour or facilitate the trade of the Concessionaire.

This Committee reminds that, a Concessionaire Railway is said to be “private” by sect. 95 of the Law B. E. 2464. Although the railway is for the use of the public in general, it deems clear that, under the present law, a Railway Concessionaire is merely an industrial having a certain business, (private by opposition to the public railways of the Kingdom.) And consequently that the Concessionaire alone may appreciate which conditions are likely to make his business successful and not to make it a loss. Should the Concessionaire like to grant transportation free of charge to some of his friends, how could he be prevented to do it?

To prevent the Concessionaire to collect unequal freights and fees, would require an addition to the present law. To decide if this is necessary or not is a question of policy. But this Committee, as far as their opinion is requested in the matter, are unfavourable to such an addition which appears contrary to the liberty of trade.

21st. February 1936